

og ham vil jeg gerne have børn sammen med, og det kan jo ikke lade sig gøre i den forfatning, jeg er i. Kan jeg ikke få lov til at få et æg fra en medsøster? Jamen hvordan ellers, hvis ikke det er naturens nægtelse, som faktisk indtræffer i 42-45-års-alderen og allerallersenest i 45-års-alderen? Det er meget, meget få, der ved naturens hjælp får børn senere.

Når jeg siger det, så er det, fordi det er meget interessant med manden i denne sammenhæng. Naturen er kynisk over for manden. Naturen siger, at mandens rolle i forhold til barnet er avlen, og så er det lige meget med ham. Derfor kan han avle, til han dør. Med kvinden er det anderledes. Det er meget, meget vigtigt ifølge naturen, at barnet har en mor, og derfor hugger naturen hælene i i god tid, sådan at der er en mor til barnet. Faderen er ikke vigtig.

Det er et sted, hvor vi i SF er ganske uenige med naturen. Vi synes, at en far er vigtig. Vi synes, det er vigtigt at have sin far, når man er barn, når man er ung, når man bliver voksen. Vi synes, det er vigtigt, at man kan få en bedstefar til sine børn. Bedsteforældre hører også med, og der er altså noget galt, når det er bedsteforældrene, der får børn. Vi er i bedsteforældrealderen – det er der mange af os, der må indse – skønt naturen ikke har begunstiget os med børnebørn endnu. Så naturens ur er ikke til at tage fejl af, sådan er det.

Så jeg synes, vi skal sige, at her vil vi godt snyde naturen eller korrekse naturen og sige, at barnet har ret til en far – en far, der kan klare det, og en far, der kan blive voksent sammen med. Så derfor er i hvert fald jeg tilhænger af, at vi sætter en aldersgrænse for faderen. Hvis den så skal være 45-46 år, som der ligger forslag om nu, så er han 60 år, når barnet kommer i puberteten. O.k., men det er så det, vi snakker om i denne sammenhæng.

Jeg synes i øvrigt, man her skal bemærke, at det, vi nu snakker om, kun er børn, samfundet laver og går ind og tager medansvar for. Hvad folk finder på af sig selv, det hverken kan eller vil vi blande os i og skal det heller ikke.

Men jeg synes, det er sjovt at bemærke, at når naturen klarer det selv, er der næsten altid børn i forvejen. Så bliver det ikke et sent enebarn af aldrende forældre, men så er der en række andre søskende. Jeg synes sådan set, at børnene har ret til det, når vi skal gå ind og tage medansvar for barnets tilblivelse.

Et barn har ret til en far, og det bør ikke kun gælde, når forældrene går fra hinanden, men

også når barnet bliver til. At faderen kan glimre ved sit fravær, ved vi godt, og det kan vi ikke lovgive os ud af, men vi kan i det mindste sikre, at der er en, der glimrer. Der skal være en at drømme om og længes efter, ellers er det dog helt forfærdelig sørgeligt.

Derfor skal man have ret til at kende sit genetiske ophav, hvis man ikke har en social far. Hvis man ikke er i den situation, som det hedder på juridisk, at pater est quem nuptiae demonstrant, altså at ægteskabet peger hen på en, og det er jo mange gange, at vi ikke ved det, så skal der være en social far. Og hvis ikke der er en social far, så skal der være en genetisk far.

Også her stemmer SF forskelligt. Så her taler jeg især på egne vegne, idet jeg dog mener, at vi har en del med os. De fleste af os mener nemlig, at hvis samfundet skal lave kunstig befrugtning, så er det par, det er kvinde og mand, man hjælper, for det er par, der får børn, det er ikke kvinder alene, for kvinder kan ikke få børn alene. Man må altså på en eller anden måde have fat i en mand. Og skal enlige kvinder hjælpes, så må det blive på den måde, som vi har foreslået i ændringsforslag nr. 17, som også er tiltrådt af Det Konservative Folkeparti.

Der er sagt meget om adoption mange steder, så vil bare lige understrege, at det er en meget vigtig del, at vi ligestiller her. Vi vil gøre meget ud af, at også de sociale krav til adoption bliver lempeligere, men strengere, når det gælder kunstig befrugtning, hvis vi ikke kan komme igennem med ret meget andet. Og så er min taletid gået for mig, så jeg vil stoppe her.

Bruno Jerup (EL):

Det her er jo et lovforslag, SF og Enhedslisten er uenige om.

I udgangspunktet er vi tilhængere af det foreliggende lovforslag, og vi mener, at det er udmærket, at man nu får en lovmæssig ramme for den behandling, der foregår i forhold til barnløse. Vi mener, at det er fornuftigt, at man har mulighed for at foretage in vitro fertilisation, IVF-behandling, og ser ikke de problemer i det, som bl.a. fru Margrete Auken var inde på.

Hvis man ser på, hvordan forslaget er bygget op, så kan man jo se, at det i høj grad er en videreførelse af, hvad der foregår i dag, men at det i vid udstrækning lægger nogle forbud, sådan som det også tidligere er nævnt af den socialdemokratiske ordfører. Det lægger en lang række forbud ind, i forhold til hvad man må gøre og hvad man ikke må gøre. Og vi mener sådan set,